

SEN AĞLA EY KÂİNAT

İbrahim ŞAŞMA

Gözyaşının katresi bir sevgi dokunuşu
Şükürdür dudaklarda adının okunuşu

Sen ağla ey kâinat bütün çocuklar gülsün
Cümle canlar bir olup sana doğru süzülün

Zülüflerin uzatmış bekler seni şehirler
Gözyaşınla kamçıla köpürsün tüm nehirler

Yağmur soylu misafir sen ağla ey kâinat
Vur çalınmayan cama vefasızlara inat

Bir damlası Muhammed bir damlası Ali'dir
Sevginin acıtmayan o en yalın halidir

Fatih'in tuğrasının Süleyman'ın mührünün
Muhabbet hokkasında mürekkebi Mihri'nin

Katrenin dokunuşu hüzzam tadında şarkı
Ağla da dolup taşsın Ferhat'ın sevda arki

Vakit vuslat vaktiydi Mevla böyle hükmetti
Avucundan döktüğün rahmet ile hikmetti

Âdem bihaber senden saklandıkça saklanır
Oysaki her bir gönül o ruh ile aklanır

Yıkanacaksa gönül sökülecekse kir
Koşulsuz boyun eğmek teslimiyet gerekir

Çatlamış topraklara aşkla düştüğü an ki
Bir ana evladını varıp öpüyor sanki

Amenna toprak seni başköşede ağırlar
Taşlara da düşür ki yumuşasın bağırılar

Sen ağla ey kâinat ağla da dönsün devran
Her katre bir Yunus'tur Pir Sultan Ahi Evran

Bak yine şerha şerha toprağın dudakları
Ağla diye adanmış âdemin adakları

Yağmur ki bir meleğin kanadına binişi
Yukarıdan aşağı o minnetsiz inişi

Sen ağla ey kâinat, bölmeden uykuları
Zülfün tarasın toprak sürünsün kokuları

Medeti senden bekler sana avuç açacak
Vuslatta Yeşilirmek ak köpükler saçacak

Kurumasın mendilin sen ağla ey kâinat
Kabuk bağlamış ise yaranı yeniden kanat

Keşke insanoğlu da yağmur gibi olsaydı
Rahmeti kuşanıp ta merhamette kalsaydı

Elifçe dokunuşta kumda güller açardı
Katrenin karşısında kor ateşler naçardı

Sen ağla ey kâinat Şirin aşkla ıslansın
Amasya kapısına Ferhat gelip yaslansın

Şu göklerin dilinden konuştuğu lisandan
Bir tek toprak haberdar elbet ebr-i nisandan

Gök kubbemin ilahi o davudi sedası
Sen hıçkırırken olsun bu faninin vedası

Ürkek bir çocuk gibi sen ağla ey kâinat
Sürsün gözlerindeki bu ebedi saltanat